

KARTA MODUŁU / KARTA PRZEDMIOTU

Kod modułu	
Nazwa modułu	Rysunek Odręczny 3
Nazwa modułu w języku angielskim	Free Hand Drawing 3
Obowiązuje od roku akademickiego	2014/2015

A. USYTUOWANIE MODUŁU W SYSTEMIE STUDIÓW

Kierunek studiów	Wzornictwo Przemysłowe
Poziom kształcenia	I Stopień (I stopień / II stopień)
Profil studiów	Ogólnoakademicki (ogólno akademicki / praktyczny)
Forma i tryb prowadzenia studiów	Stacjonarne (stacjonarne / niestacjonarne)
Specjalność	wszystkie
Jednostka prowadząca moduł	Zakład Rysunku Odręcznego i Sztuk Plastycznych AiU, WBiA
Koordynator modułu	Prof. Władysław Szczepański
Zatwierdził:	

B. OGÓLNA CHARAKTERYSTYKA PRZEDMIOTU

Przynależność do grupy/bloku przedmiotów	(podstawowy / kierunkowy / inny HES)
Status modułu	Obowiązkowy (obowiązkowy / nieobowiązkowy)
Język prowadzenia zajęć	Język Polski
Usytuowanie modułu w planie studiów - semestr	3
Usytuowanie realizacji przedmiotu w roku akademickim	Zimowy (semestr zimowy / letni)
Wymagania wstępne	(kody modułów / nazwy modułów)
Egzamin	(tak / nie)
Liczba punktów ECTS	2

Forma prowadzenia zajęć	wykład	ćwiczenia	laboratorium	projekt	inne
w semestrze			45		

C. EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY SPRAWDZANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

Cel modułu	Program ćwiczeń z rysunku nastawiony jest na rozwijanie wyobraźni przestrzennej, plastycznej i kompozycyjnej, kształtowanie wrażliwości estetycznej studenta oraz doskonalenie jego umiejętności rysunkowych. Odręczne rysowanie z natury uczy ścisłości widzenia, analizy przedmiotów, ich konstrukcji i proporcji oraz rozwija umiejętność patrzenia i myślenia rysunkowego. Powinno wyrabiać u studentów poczucie formy oparte na rytmie, porządku i harmonii. Pozwala na nabranie biegłości i sprawności technicznej, pogłębia znajomość perspektywy, proporcji i kompozycji. Odtwarzanie proporcji, kształtu i ruchu przy pomocy linii oraz kształcenie zdolności syntetycznego, konstruktywnego i krytycznego myślenia stanowi podstawowy cel i zadanie rysunku. Przyswajanie wiedzy z historii i teorii rysunku. Poznanie środków wyrazu tej dziedziny sztuk plastycznych, jej możliwości technicznych i warsztatowych oraz stosowanie odpowiednich technik do zamierzonych celów. Poznanie kryteriów wartościowania i oceny utworów rysunkowych pod względem umiejętności warsztatowych oraz wartości artystycznej.
Efekty Kształcenia	Przedmiot przygotowuje do precyzyjnego posługiwania się narzędziem rysunkowym w praktyce, do przekazywania swoich wizji, zadań projektowych i dyspozycji wykonawczych. Daje możliwości nabycia umiejętności warsztatowych i poznania podstawowych oraz niekonwencjonalnych technik rysunkowych. Wymienia i opisuje podstawowe fakty z historii rysunku, analizuje aktualne zjawiska sztuki, procesu twórczego i prawidłowości percepcji wizualnej. Wyjaśnia możliwości artystyczne rysunku jako sztuki plastycznej, klasyfikuje podstawowe zasady kompozycji, rozpoznaje podstawowe techniki rysunkowe. Stosuje w praktyce zasady kompozycji, potrafi samodzielnie postrzegać i twórczo interpretować rysunkowo naturę. Biegle posługuje się narzędziami rysunkowymi, stosuje odpowiednie techniki rysunkowe do wybranych celów, dobiera możliwości techniczne i warsztatowe niezbędne do wyrażenia koncepcji powstającego dzieła.

Symbol efektu	Efekty kształcenia	Forma prowadzenia zajęć (w/ć/l/p/inne)	odniesienie do efektów kierunkowych	odniesienie do efektów obszarowych
W_1	Ma podstawową wiedzę związaną z projektowaniem, prototypowaniem i technologią wytwarzania w zakresie wzornictwa przemysłowego	Lab.	K_W25	A1_W10 A1_W13
W_2	Ma podstawową wiedzę dotyczącą projektowania w zakresie pokrewnych dyscyplin: architektury wnętrz, komunikacji wizualnej, wystawiennictwa, projektowania mebla, projektowania form przemysłowych, tworzenia nowych wzorów przemysłowych i wzorów unikatowych, projektowania przestrzennego	Lab.	K_W26	A1_W10
W_3	Zna i rozumie rozwój oraz historię osiągnięć projektowych, konstrukcyjnych oraz technik pomocniczych w obszarze wzornictwa przemysłowego	Lab.	K_W29	A1_W11 A1_W12
W_4	Zna i studiuje publikacje i materiały związane z zagadnieniami w zakresie wzornictwa przemysłowego i unikatowego projektowania i prototypowania	Lab.	K_W30	A1_W11 A1_W12 A1_W13
W_5	Zna ogólny zakres problematyki związanej z	Lab.	K_W33	A1_W13

	technologiami projektowania, wytwarzania, symulacji i prototypowania stosowanymi we wzornictwie przemysłowym			
W_6	Posiada świadomość rozwoju w zakresie technik, materiałów i technologii stosowanych we wzornictwie przemysłowym	Lab.	K_W34	A1_W13
W_7	Zna zależności pomiędzy koncepcją rozwiązania projektowego i jej realizacją w zakresie podstawowych technologii i technik wytwarzania	Lab.	K_W36	A1_W15
U-1	Potrafi pracować samodzielnie i współpracować w zespole nad wyznaczonym zadaniem, określać priorytety służące realizacji zadań	Lab.	K-U23	A1_U14
U_2	Posiada umiejętność formułowania, werbalnego przekazania, logicznego argumentowania własnych idei projektowych, konstrukcyjnych i technik wytwarzania, ściśle związanych z opracowywaną dokumentacją techniczną nowego wzoru przemysłowego	Lab.	K_U24	A1_U14
U_3	Umie świadomie posługiwać się narzędziami warsztatu projektowego i konstrukcyjnego w zakresie przekazu graficznego i prezentacji	Lab.	K_U25	A1_U15 A1_U16 A1_U19 A1_U20 A1_U21
U_4	Potrafi dokonać wyboru właściwej techniki przekazu i realizacji zadania dotyczącego projektowanego wzoru przemysłowego	Lab.	K_U27	A1_U14 A1_U15 A1_U16 A1_U17 A1_U19 A1_U20 A1_U21
U_5	Ma umiejętność podejmowania samodzielnych decyzji o metodzie realizacji projektu w zakresie tworzenia i opracowywania nowego wzoru przemysłowego	Lab.	K_U28	A1_U15 A1_U16 A1_U17 A1_U21
U_6	Jest przygotowany do współdziałania w zespole projektantów zajmujących się nowym rozwiązaniem w zakresie wzornictwa przemysłowego	Lab.	K_U29	A1_U18
U_7	Posiada umiejętności do wykorzystania rysunku projektowego w ramach pracy nad nowym wzorem przemysłowym	Lab.	K_U31	A1_U15 A1_U19
U_8	Wykorzystując rysunek prezentacyjny potrafi przedstawić koncepcję nowego wzoru przemysłowego	Lab.	K_U32	A1_U14 A1_U15 A1_U19

U_9	Potrafi śledzić ciągły rozwój technik przekazu projektowego i ćwiczyć umiejętność ich wykorzystania w procesie ciągłego samorozwoju, jak również potrafi je zaadoptować w trakcie pracy nad projektem z zakresu wzornictwa przemysłowego	Lab.	K_U34	A1_U19 A1_U20
U_10	Posiada doświadczenie w tworzeniu własnych koncepcji projektowych i wzorów przemysłowych, wynikających z rozumienia potrzeb społecznych, zmian cywilizacyjnych i kulturowych, by nowe wzory przemysłowe spełniały stawiane im wymagania	Lab.	K_U35	A1_U14 A1_U17 A1_U19 A1_U21
U_11	Tworząc nowy wzór przemysłowy, potrafi odpowiedzieć projektowo na potrzeby użytkownika, uwarunkowania funkcjonalne, materiałowe i technologiczne	Lab.	K_U36	A1_U14 A1_U17 A1_U19 A1_U21
U_12	Posiada umiejętność sporządzenia opisu projektu nowego wzoru przemysłowego oraz innych opracowań, ze wskazaniem różnych źródeł, inspiracji, kontekstów	Lab.	K_U38	A1_U22
U_13	Zna formy zachowań i potrafi publicznie zaprezentować projekt wzoru przemysłowego, wykorzystując różnorodne środki prezentacji i promocji nowych produktów	Lab.	K_U40	A1_U24
K_1	Ma zdolność konstruktywnej krytyki prac z dziedziny wzornictwa przemysłowego, przy czym potrafi dostrzec aspekty etyczne i społeczne związane z wykonywaniem zawodu projektanta, w tym jego wpływ na środowisko	Lab.	K_K10	A1_K04
K_2	Ma umiejętności efektywnego komunikowania się, prowadzenia negocjacji oraz organizacji i przygotowania pracy w ramach wspólnych projektów w zakresie wzornictwa przemysłowego	Lab.	K_K11	A1_K05

Treści kształcenia:

1. Treści kształcenia w zakresie zadań laboratoryjnych

Nr zajęć lab.	Treści kształcenia	Odniesienie do efektów kształcenia dla modułu
T1	Przyswajanie wiadomości ogólnych o rysunku jako dziedzinie sztuk plastycznych, jego możliwościach technicznych i artystycznych	
T2	Studia z natury i rysunek z wyobraźni , przygotowanie do traktowania rysunku jako podstawy rozwoju świadomości twórczej i punktu wyjścia każdej kreacji artystycznej .	

T3	Podstawy rysunku artystycznego: - dwuwymiarowość rysunku - pojęcie kompozycji, jej rodzaje oraz znaczenie konturu w kompozycji. - walory linearne w rysunku i znaczenie kreski - światłocień rysunku. Czerń i biel jako podstawowe środki wyrazu. - budowa trzeciego wymiaru, zagadnienie perspektywy w rysunku. - zagadnienie waloru, znaczenie planu i waloru w rysunku. - kontrast graficzny w rysunku. Opozycja jasne – ciemne.	
T4	Warsztat rysunkowy - Różnorodne techniki rysunkowe, wybór techniki w zależności od problemu plastycznego stanowiącego przedmiot ćwiczeń.	

Metody sprawdzania efektów kształcenia

Symbol efektu	Metody sprawdzania efektów kształcenia <i>(sposób sprawdzenia, w tym dla umiejętności – odwołanie do konkretnych zadań projektowych, laboratoryjnych, itp.)</i>
W_25 – W_26	Korekty, Klauzura zaliczeniowa,
U_01 - U_40	Korekty, Zaliczenie laboratoriów na podstawie wykonywanych zadań
K_02 - K_12	Obserwacja postawy studenta podczas ćwiczeń laboratoryjnych

D. NAKŁAD PRACY STUDENTA

Bilans punktów ECTS		
	Rodzaj aktywności	obciążenie studenta
1	Udział w wykładach	
2	Udział w ćwiczeniach	
3	Udział w laboratoriach	45
4	Udział w konsultacjach (2-3 razy w semestrze)	3
5	Udział w zajęciach projektowych	-
6	Konsultacje projektowe	-
7	Udział w egzaminie	-
8		
9	Liczba godzin realizowanych przy bezpośrednim udziale nauczyciela akademickiego	47 (suma)
10	Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego (1 punkt ECTS=25-30 godzin obciążenia studenta)	2
11	Samodzielne studiowanie tematyki wykładów	
12	Samodzielne przygotowanie się do ćwiczeń	-
13	Samodzielne przygotowanie się do kolokwium	-
14	Samodzielne przygotowanie się do laboratoriów	5
15	Wykonanie sprawozdań	-
15	Przygotowanie do kolokwium końcowego z laboratorium	-
17	Wykonanie projektu lub dokumentacji	-
18	Przygotowanie do egzaminu	-
19		
20	Liczba godzin samodzielnej pracy studenta	(suma)
21	Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach samodzielnej pracy (1 punkt ECTS=25-30 godzin obciążenia studenta)	
22	Sumaryczne obciążenie pracą studenta	53
23	Punkty ECTS za moduł 1 punkt ECTS=25-30 godzin obciążenia studenta	2
24	Nakład pracy związany z zajęciami o charakterze praktycznym Suma godzin związanych z zajęciami praktycznymi	53
25	Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym 1 punkt ECTS=25-30 godzin obciążenia studenta	2

E. LITERATURA

Wykaz literatury	1. Anders H., Problemuy koloru w malarstwie, CBWA, Warszawa 1970. 2. Bammes G., Anatomia człowieka. Przewodnik dla artystów, PZWL, Warszawa 1995. 3. Csorba T., O rysowaniu, WSiP, Warszawa 1979. 4. Franzblau W., Gałek M., Uruszczak M. Podstawy rysunku architektonicznego. Atropos, Kraków 2008. 5. Gill R. Zasady rysunku realistycznego. Galaktyka, Łódź 2002. 6. Hornung D., Kolor. Kurs dla artystów i projektantów, Universitas, Kraków 2009. 7. Lam W. Malarstwo. PWN, Warszawa-Poznań, 1963. 8. Parramon J. M., Jak rysować postacie, Galaktyka, Łódź 1995. 9. Parramon J. M., Kolor w malarstwie, WSiP, Warszawa 1995 10. Parramon J.M., Calbo M.. Perspektywa w rysunku i malarstwie. WSiP, Warszawa 1993. 11. Parramon J.M.. Rysunek artystyczny, WSiP, Warszawa, 1993. 12. Pignatti T. Historia rysunku. Arkady, Warszawa, 2006 13. Roliński F., Perspektywa odręczna. Teoria i praktyka. Arkady, Warszawa 1962. 14. Rysunek odręczny dla architektów krajobrazu. SGGW, Warszawa, 2003. 15. Samujłło H., Samujłło J., Rysunek techniczny i odręczny w budownictwie, Arkady, Warszawa 1977. 16. Sheybal S. Podstawowe wiadomości o rzutach geometrycznych i perspektywie malarskiej. PWN, Warszawa, 1963. 17. Słownik Terminologii Sztuk Pięknych, PWN, Warszawa, 1976. 18. Teissig K. Techniki rysunku. WAiF, Warszawa, 1982. 19. Werner J., Podstawy technologii malarstwa i grafiki, PWN, Warszawa-Kraków 1985. 20. Witwicki W. Najprostsze zadania z perspektywy malarskiej. Wiedza-Zawód-Kultura, Kraków 1950 21. Wojciechowski L. . Dokumentacja budowlana – rysunek budowlany. WSiP, Warszawa 1995. 22. Zawada E. Nauka rysunku. Park Edukacja, Bielsko-Biała 2007. 23. Zell M., Kurs rysunku architektonicznego, ABE, Warszawa 2008. 24. Architekturo-projektna grafika. Metodyczni wskazówki. Nacjonalnyj Uniwersytet „Lwiwska Politechnika”
Witryna WWW modułu/przedmiotu	

